

Evanghelia zilei de duminică: De acum să nu mai păcătuiești

Comentariu la Duminica a 5-a din Postul Mare (Ciclul C): „Nici eu nu te condamn; mergi, de acum să nu mai păcătuiești!” Isus Cristos este Dreptatea în persoană. Dumnezeu nu vrea păcatul și suferă din cauza lui, de aceea este răbdător și plin de compasiune. Isus ne invită cu blândețe să ne schimbăm privirea.

Evangelie (In 8,1-11)

Iar Isus s-a dus pe Muntele Măslinilor. Dar în zori a apărut din nou la templu și tot poporul venea la el, iar el, așezându-se, îi învăța.

Cărturarii și fariseii au adus o femeie prinsă în adulter și, punând-o la mijloc, i-au zis: „Învățătorule, această femeie a fost surprinsă asupra faptului de adulter. Moise ne-a poruncit în Lege ca pe astfel de femei să le ucidem cu pietre. Dar tu, ce zici?” Însă spuneau aceasta ispitindu-l, ca să aibă de ce să-l acuze.

Dar Isus, aplecându-se, scria cu degetul pe pământ. Întrucât continuau să-l întrebe, s-a ridicat și le-a spus: „Acela dintre voi care este fără de păcat să arunce primul cu piatra în ea”. Și, aplecându-se din nou, scria pe pământ. Când au auzit, au plecat unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni.

El a rămas singur, iar femeia era în mijloc. Isus s-a ridicat și i-a spus:

„Femeie, unde sunt ei? Nu te-a condamnat nimeni?”

Ea i-a zis: „Nimeni, Doamne”.

Isus i-a spus: „Nici eu nu te condamn; mergi, de acum să nu mai păcătuiești!”

.....

Comentariu

În acest timp de convertire care este Postul Mare, Biserica ne invită să contemplăm o scenă din Evanghelia după Ioan, în care niște oameni experți în interpretarea legii îi pun o întrebare lui Isus despre ce trebuie să facă cu o femeie surprinsă în adulter, un păcat care, conform legii lui Moise, era pedepsit cu moartea prin lapidare.

Întrebarea adresată lui Isus îl pune într-un dilema dificil de rezolvat.

Trebuie să aleagă între a respecta dreptatea și a pronunța o sentință de moarte sau a încălca legea. Scena este profund dramatică. Viața acelei femei depinde de decizia lui Isus, dar și viața Sa este în pericol, deoarece ar putea fi acuzat că incită la o gravă încălcare a legii divine, diminuând importanța preceptelor ei în fața întregului popor.

Acești oameni par să arate respect față de Isus, recunoscându-i aparent autoritatea morală, dar, de fapt, încearcă să-L prindă în capcană și apoi să-L judece aspru pentru răspunsul Său. Însă Învățătorul le demască ipocrizia cu calm, fără să se tulbure. În timp ce îi ascultă, începe să scrie cu degetul pe pământ. Acest gest îl arată pe Cristos ca pe Legislatorul divin, deoarece, conform Scripturii, Dumnezeu a scris legea cu degetul Său pe tablele de piatră (Ex 31,18). Isus, așadar, este Legislatorul, este Dreptatea în persoană.

Isus nu încalcă legea, dar nici nu dorește să piardă ceea ce El a venit să caute, căci a venit să salveze ceea ce era pierdut. Sentința Sa este dreaptă și incontestabilă: „Cine dintre voi este fără păcat, să arunce cel dintâi piatra asupra ei” (In 8,7). „Priviți ce răspuns plin de dreptate, blândețe și adevăr – comentează cu admirație Sfântul Augustin –. O, adevărat răspuns al Înțelepciunii! Ați auzit: ‘Să se împlinească Legea, să fie ucisă cu pietre adultera’. Dar cum pot împlini Legea și pedepsi această femeie niște păcătoși? Fiecare să se privească pe sine, să intre în adâncul inimii și al conștiinței sale și va fi silit să se mărturisească păcătos” [1]. După cum explică Benedict al XVI-lea, cuvintele lui Isus „sunt pline de puterea adevărului, care dezarmează, dărâmă zidul ipocriziei și deschide conștiințele spre o dreptate mai mare, cea a iubirii, în care constă împlinirea deplină a

oricărui precept (cf. Rom 13,8-10)”
[2].

Ne atrage atenția reacția
Învățătorului, care este Dreptatea în
persoană. În niciun moment nu
rostește cuvinte de condamnare, ci
de iertare și milostivire, cu o
blândețe care invită la convertire:
„Nici eu nu te condamn; mergi și de
acum înaintea să nu mai păcătuiești.”
Dumnezeu nu dorește păcatul și
suferă din cauza lui, dar are răbdare
și este plin de compasiune.

Isus nu dorește niciodată răul. El
vrea doar binele și viața. De aceea,
prin marea Sa milostivire, a instituit
sacramentul Spovezii, pentru ca
nimeni să nu se piardă, ci
dimpotrivă, toți să găsim iertarea de
care avem nevoie, oricât de mari ar fi
fost greșelile noastre. „Să nu uităm
acest cuvânt – ne spune Papa
Francisc –: Dumnezeu nu obosește
niciodată să ierte. Niciodată. [...]

Problema este că noi [...] ne obosim să cerem iertare. Să nu obosim niciodată, să nu obosim niciodată. El este un Tată iubitor care iartă mereu, care are o inimă milostivă pentru fiecare dintre noi. Și să învățăm și noi să fim milostivi cu toți. Să invocăm mijlocirea Fecioarei Maria, care a ținut în brațele ei Milostivirea lui Dumnezeu făcută om” [3].

[1] Sf. Augustin, *Comentariu la Evanghelia după Ioan*, 33, 5.

[2] Benedict al XVI-lea, *Angelus*, 21 martie 2010.

[3] Francisc, *Angelus*, 17 martie 2013.

Francisco Varo

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-duminica-de-acum-
sa-nu-mai-pacatuiesti/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-duminica-de-acum-sa-nu-mai-pacatuiesti/) (26.03.2025)